

مقایسه درصد و اجزاء اسانس برگ و گل دو توده بومی بومادران

عسکر غنی، مجیدعزیزی، علی اصغر پهلوان پور، محمد حسن زاده خیاط

به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد و استادیار گروه علوم باغبانی دانشگاه فردوسی مشهد، عضو هیات علمی موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، فارس و استاد شیمی دارویی دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

گونه *Wilhelmsii* از جمله گونه های متعلق به جنس *Achillea* می باشد که پراکنش نسبتا وسیعی در مناطق مختلف ایران دارد. در طب سنتی از این گیاه به عنوان برطرف کننده ناراحتی های سینه، مقوی و بادشکن استفاده می گردد. در این تحقیق به منظور مقایسه درصد اجزاء اسانس دو توده بومی (فارس و خراسان) این گونه، در خرداد ۱۳۸۴ اقدام به جمع آوری گیاه گلدار این گونه از دو منطقه مورد نظر (خراسان، روستای فریزی ۶۰ کیلومتری مشهد و فارس، جهرم روستای محمدآباد ۱۰ کیلومتری جنوب شرقی جهرم) گردید و سپس اسانس گیری به روش تقطیر با آب توسط کلونجر صورت گرفت تعیین اجزاء اسانس با استفاده از دستگاه کروماتوگرافی گازی و کروماتوگرافی گازی متصل به طیف نگار جرمی صورت گرفت. نتایج نشان دهنده تفاوت

گیاهان دارویی - پوستر

معنی داری از نظر درصد اجزاء اسانس بین این دو توده بومی بود. از نظر درصد اسانس، توده بومی مشهد ۰,۶۵ درصد و توده شیراز دارای ۰,۲ درصد اسانس بودند. مهمترین ترکیبات موجود در اسانس توده بومی مشهد شامل: کامفور ۲۱,۰۲ درصد، فارنزیل استات ۱۱,۰۳، او ۸ سینئول ۹,۶۸، آلفاپینن ۸,۸۸ و لینالول ۸,۲۳ درصد می باشد و مهمترین ترکیبات توده شیراز شامل: ایزوپنتیل ایزووالترایت ۱۱,۰۸، آلفاپینن ۱۰,۲۵، او ۸ سینئول ۱۰,۲، لانسئول ۶,۵۱ و اسپاتولنول ۵,۷۸ درصد می باشد.